

TEVYNĖ

Organas Susivienijimo L. A.

N. 10

Plymouth, Pa. d. 24 Kovo 1900 m.

metas V.

NEDELINIS LIETUVISZKAS LAIKRASZTIS ISZEINANTIS KAŠ SUBATA.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER
AT THE POST OFFICE AT PLYMOUTH, PA.

„Tėvynė“ ne sąnariams Susivienijimo kasztuo-
ja per metą \$1.00.

Korespondencijas reikia siųsti ant antraszo.

T. ASTRAMSKAS

P. O. Box. 649.

Plymouth, Luz.Co. Pa.

Kitus visus rasztus siųskite ant antraszo:

REV. A. KAUPAS

114 Theodore str.

Scranton, Pa.

Ir vėla Komitetas.

Sziame paskutiniame laike, pasirodė laikraszcziuose reikalavimai komite-
to prie aukų rinkimo ant kankytinių
suszelpimo.

Tie reikalavimai yra tikri, ir rei-
kalingi; vienam Parodos komitetui,
užtenka vedimo parodos reikalų, ir
ypatingai, kad po du kartus tarpe
parodos komiteto sąnarių, jau buvo
įsiveržę koki ten nesusitaikimai, to-
del jiems turint tarpšaviszkus sznai-
ravimus, nėra ką misliti apie dubal-
tavą komitetą, ir darbo atlikimą.

Reikaluose Parodos, dar nors kad
komitetas ir gincijosi, bet veda ma-
žiaus daugiaus tam tikrą kontrolę, o
kas link aukų ant kankytinių reika-
lų, tai iki sziai dienai nebuvo jokios
kantroles, ir kaip kas stovi, aukau-
tojai suvis nežino.

Aukos kankytiniams, kad ir isz-
siu tos, bet kas siunczia, tas tik sa-
ve ir kontralevoja. Prileiskime teip:
kad be komiteto tam tikro, siuntė-
jas gali siusti, tik savo senovės pa-
žystamiems, arba buvusiems gen-
tems, o kiti kad blogesneme padėji-
me net butų, jie nieko negauna.

Siuntimas paszelpos, nevisiems
kankytiniams gali butie vienokis,
nes yra tokių, kuriems negalima

pa zelpa suteikti, ypatingai uždary-
tiems asztriuose kalėjimuose kur nie-
ką neprileidžia.

Paszalpą kankytiniams, tik to-
kiems galima suteikti, kurie ant gy-
venimo iszguiti gilumon Maskolijos,
ir žinoma kad jiems pritaikinta vie-
tos tokios, kur ir užsidirbti nėra
kaip, tad tokiems mus pa zalpa esti
kaip žydams isz dangaus manna.

Turime atmyti, kad tokius prasi-
kaltėlius, gyventojai kur juos valdža
nuvaro, nenorį priimti ne po savo
stogu, baimėdamiesi kaipo politi-
kiszkių kaltininkų, ir vietines mas-
koliszkos valdžios blogų pažvalgų
užtraukimo ant savęs; tokiu budu
musų nebagams kankytiniams prisi-
eina labai skurdžiai nukensti; tuomi
tarpu, prisiu tos paszalpos nors kiek
suramina ir gelbsti.

Iszrinktas ven tam dalykui komi-
tetas, jis tik apie tai ir rupinsis, o
aukos kaip matome, plaukia, isz ki-
tų vietų jau ir po antrą kartą regi
me aukavimus prisiustus kaip kad
isz mažo kaimelio Lost Creek.

Žmones matydami nenauda gin-
czy, net aizskiai pagarsina, kad į
komitetus, nepagarsinti buvusių ne-
reikalinguose barniuose, kurie men-
kiausios naudos visuomeniai nesu-
teikia apart užėmimą laikrasztije
vietos.

Taigi, kad pats žmones jau isz sa-
vo szalies vaidų neapkenczia tai ir
nevertėtų buti vaidų, ir dą tokių
bergždžių, kad iszeina tik piemenisz
ka perkunzupe, o niekas geras.

Isz Lietuvos.

+ Kareivystė Maskolijoj.

Nežiurėdama ant nieko maskolij

v ldz a vis pad dina savo kareiviszkas
spėkas, labjausia paskutiniame lai-
ke. Ji reikalauja daug kariumenės
suvaldymui svetimų tautų. esanczių
po jos jungu kaip ve: lietuvių, len-
kų, tatvių, armėnų, finų ir kt. Da-
bar Maskolija užgrėbė naujas žemes
tolymoj. Silerijoj ir Kynuose; cz a
irgi reik užlaikyti daug kariumenės,
statyti pilis, įrengti naują fliotą (ka-
reiviszkus garlaivius): szitam siekiui
pernai caras paskyrė 90 milijonų, o
szimet da 35 mil. rub. Jaigu vald-
žia to nepadarytų, tai ji negalėtų
suvaldyti tiek žemių, o Anglija ir
Japonija atimtų jas sau.

Be to valdžia turi daug „prieszų“
pacioj Maskolijoj. Prie jų priguli
v a l s c z i o n y s, kurie negalėda-
mi isz Kentėti, bando numesti jungą
savo prispaudėjų ir f a b r i k ų
d a r b i n i n k a i, kurie kovoja su
prispaudimais caro ir kapitalistų,
ant galo daug ponų, kurie kovoja
priesz dabartinę maskolij valdžią.

Priesz visus szituos neprietelius
caras kiekvienoj valandoj gal nusiųs-
ti apginkluotus „saldotus“; mes lie-
tuviai jau ne sykį jautėme tai ant sa-
vo nugaros. Kad kareiviai nesi-
drovėtų szaudyti į savo gimines, tē-
vus ir pažystamus valdžia padaro
sziteip: ji neleidžia tarnauti savo
kraszte, bet atvaro „maskolius“ kur
nors isz tolimų svetimų gubernijų:
lietuvius varo ant Kaukazo, į Kas-
pijos krasztą, o pas mus atvaro gu-
dus ir tt. Atsidurę svetimoj pusėj,
tarp nežinomų žmonių, kareiviai pa-
lieka aklais įrankiais vyriausybes,
labiausiai kad valdžia laiko juos
tamsybėj, platina neteisingas žinias..

Kariumenė akilai klausanti caro,

yra labai jam ir vyresnybei reikalinga: tik su pagelba aklų kareivių caras gal turėti neapbrėžtuą valdžią, szeit jau seniai butų numetę jį nuo sosto. Iš to aisku, kad valdžiai reikalinga tvirta kariuomenė neapsiginti nuo vidurinių ir užrubežinių neprietelių; jai reikia kuodaugiau tos kariuomenės.... Ir staigu 12 Rugpjucio 1898 m. visas sviatas nusistebėjo; atsitiko stebėtinai daiktas. Maskolių caras, neapbrėžtuos valdonas, po kurio jungu dejuoja 130 milijonų pavaldinių, pradeda kalbėti apie „teisybę ir tiesas“, pradeda rupintis apie dvasiską gerovę visų tautų, nurodo blogas pusės dabartinio apsiginklavimo.... Tokios mislys buvo išguldytos cirkuliare ministerio, parasyto nuo vardo caro į visas svietimas valdžias. Szitam cirkuliare caras kviecia visas vieszpatystes susitarti, kaip praszalinti kares ir kaip sumažinti kariuomenę. Susinėszę tarp savęs visos valdžios sutarę padaryti susivažiavimą Haagoy (Holandijoy) 17 Gegužio pereinų metų.

Visaip galėjo mislyti apie tą caro užmanymą, bet sunku buvo tikėti, kad tai jis darytų iš szirdies, kad jis norėtų sumažinti savo galybę, kuri pasiremia ant kariuomenės ir žmonių tamsybės. Daugelis iš anksto mislyjo, kad nieko gero iš to užmanymo nebus, o iš susivažiavimo iszeis komedija. Teip tikrai ir atsitiko.

Delko gi caras pakėlė szitą susivažiavimą? Delko jis garsino priesz visą sviatą tokius augsztus norus su nagaika rankose? (Neužmirszkime, kad tame pat laike jis pradėjo spausiti ir skriausti visai nekaltus finus.

Trumpai atsakysime ant szių klauymų *).

*) Nuo laiko turkiškos karės 1877 m. Europoy nebuvo didelės karės. Dabar visoy Europoy laukia ahelnos Europejinės karės; prasidėjus karėi tarp dviejų didelių vieszpatysčių, ir kitos turėtų prie jos prisidėti, nes ji ažušaus jų reikalus. Kokė bus ateinančioji karė, bausi pasakyti: žus milijonai žmonių, nubied nės šalys. Dabar nė vienas valdonas, pradėdamas karę, negal tikrai žinoti ar jis apgalės savo priesz; nes nelaiminga karė pareikalauts tiek pinigų, kad jų gal pritrukti net labai turtingai vieszpatystei. Ateinančioji karė prigules nevien nuo skaitliaus kareivių, bet ir nuo gerumo ginklų, nuo daugumo geležinkelių, turtingumo, apšvietimo šalies....

Vieszpataujantes luomos Maskolijoy — pramonininkai (fabrikantai) ir prekėjai. Ant jų valdžia atkreipia atydą, apie jų reikalus dagiausiai rupinasi. Pramonystė Maskolijoy labai auga: fabrikai dygte dygsta. Fabrikantai parduoda savo tavorus paczioj Maskolijej; konkurencija užrubežinių fabrikų nėra jiems bausi, nes valdžia uždėjo ant užrubežinių tavorų augsztas czyžes (poszlinus); per naują Siberijos geležinkelių galės platinti savo tavorus Siberijoy ir Kynuose; jiems ir dar ilgai Maskolijos kapitalistams užteks savų tavorų Maskolijos. Delto jie nereikalauja, kad valdžia užkariautų naujas žemes (kaip to reikalauja Anglijos bei Vokietijos kapitalistai). Jiems nėra bejokio iszrokavimo kelti karę; prieszingai jie nori, kad kuo ilgiaus butų pakajus, nes tuomet jie ramiai galėtų varyti savo giszeftus. Karė, nors laiminga, atnesztų jiems didelę pragaisztį: sustabdytų giszeftus, prekė rubliaus nukristų.... Maskolių valdžia, kuri yra tikru pildytojų norų ir reikalų kapitalistų, rupinas kaip praszalinti karę; czia ir iszdygo keistas užmanymas caro; bijodamas karės, norėjo prigauti kitas karalystes ir tokiu budu nors ant kelių metų atitolinti karę.

Yra da kitos prieszastys: kareivių Maskolijoy yra daug, bet ginklai daug prastesni, nega užrubežy, nors valdžia kas met iszleidžia apie 20 milijonų rub. mainymui ginklų; paskui, Maskolijoy yra dar permažai geležinkelių (dabar stato daug naujų kelių), teip jog laike karės negalėtų ant laiko pristatyti kariuomenia maistą, ginklus ir tt.; mažai dar yra geležinių fabrikų ir daug daiktų reik pirkti užrubežy....

Izšėjus atsiliepinimui caro visos vieszpatystės sutiko padaryti susivažiavimą Haagoy 18 d. Gegužio czionai susivažiavo pasiuntiniai (deputatai) nuo vieszpatysčių visos pasaulės. Per du mėnesiu su virszum jie svarstė klausynus, moskolių ministerio pakeltus. Szituos klausymus gali paskirti į tris dalis. 1 Kaip visur sumažinti kariuomenę? Bet

apie tai ant susirinkimo (konferencijos) nė kalbėti nekalbėjo, nes tame pacziamc laike kelios vieszpatystės (tarp jų Maskolija pirmtinė) paskyre naujus pinigus sustiprinimui savo kariuomenės. 2 Kaip praszalinti karę atsitikus kokiam nesusiartinimui tarp dviejų vieszpatysčių? Daugelis norėjo, kad butų renkamas tarptautiszkas sudas, kurs perkratinėtų tokius nesusiartinimus. Bet ir ant szito nevisi sutiko, o pasiuntinys vieno galingo karaliaus stacziai pasakė, kad jo karalius turys valdžią nuo Dievo ir delto nenorys atsidėti ant kokio ten tarptautiszko sudoy, kurs galys klysti.

Gal maskolių Dievas toks geras?

Kada jau daug laiko pražuvo ant apsvarstimo szito klausymo, daug žmonių dar turėjo viltį, kad bent treczias klausymas bus gerai iszrisztas. Jis buvo toks: iszdirbti tokius įstatymus, kad padaryti kares „žmoniszkom“. Skaitytojau!.... kaip galima padaryti žmoniszku tokį nežmoniszką ir bedieviszką darbą, kaip karė? Jug laike karės žmonės pjauna kits kitą, kiekviena szalis rupinas, kad iszmislyti kuobaisiausius ginklus, su kuriais lengviau butų nugalabinti prieszą. Delto ir pasiuntinys tokios apszviesto szalies, kaip Anglija, atvirai pasakė, kad jo valdžia nė už ką neatsisakys vartoti kulkas „dum-dum“, kurios yra teip pataisytos, jog įlindusios į kuną sprogsta ir padaro žmogui myri su bausiais kentėjimais.

Teisybė, reikia pripažinti, kad susivažiavimas padarė vieną gerą darbėlį: praplatino tiesas kas link sužeistų kareivių ir ant jurinių. Bet kaip tai mažai! Ir ant to keli szimtai pasiuntinių rodavojos ir snekėjo per 2 su virszum mėnesių! Kiek vėl ant pasiuntinių pinigų iszmezta!

Tokiu budu iš užmanymo caro susivažiavimo Haagoy nieko gero del žmonijos neiszėjo.

Czia kyla klausymas: kuomet nebebus karių, žmonėms nereikės nesztiti kareivystės jungo? — Tuomet, kaip visi žmonės supras savo padėjimą, kada numes nuo savo nugaros prispaudėjus, kurie naudojas iz jų

tamsybēs. Tuomet nereikēs nē kariumenēj' tarnauti, nē begalinių mokesczių mokēti, kuriuos dabar valdžia apvercia ant nereikalingų ir nenaudingų daiktų. . . . *J. Zuikis.*

Aukmerge. Delei atsiszaukimų, pasklidusių Aukmergēj 29 d. Spalių pereitų m., vietinė policija labai sujudo. Ir kur tau nesujus? Jugtai negirdėtas daiktas, kad Aukmergēj kas nors būtų iszmētīnējēs nedorības visokių maskolbernių! Szoko tuoj jieszkoti kaltininko, bet nerado. Tuomet numetē kalte ant advokato Bitėtos ir pas jį padarē kratą. Ar ka rado pas jį, ar ne, nežinia, bet tiek galima sakyti, kad dabar jau nebeta kaltēs ant szito žmogaus. Kaltininką, kaip jie sako, jau surado; bet kur? . . . ugi Mintaujoj!

Mintauja. 30 dieną Iapkriczio pereitų metų apie 7 adyną vakare įsiveržia į butą mokintiniu gimnazistų gauja žandarų (apie 10). Tuoj apstoja visas duris, ir pulkauninkas žandarų sako, kad pas visus krēsēs. Mokintiniai baisia persigando: jiems da nēkuomet nepasitaikē susitikti akis į akį su raudonsiuliais. Nežino, ką daryti. . . . Tuomet vienas vaikas pasako žandaram: „Czia gyvena mokintiniai, o pas mokintinius, be daleidimo gimnazijos valdžios negalima krēsti“. Bet pulkauninkas ant to nepaiso ir pradeda klausinēti kiekvieno pravardžių. Mokintiniai isz baimēs pasakē savo pravardes, nors jie turējo pirma paklausti, ar pas visus bus krata, ar tiktai pas ką nors vieną ir ar turi daleidimą krēsti. — Czia buvo tuotarpu atējēs vienas sveczias. Jisai norējo iszeiti, bet jo nebleidžia. Jisai sako, kad jam neatbutinai reikia iszeiti, bet žandarų pulkauninkas jo vis neleidžia ir pasako, kad jis pirma iszkrēsēs jį. Iszkrēte vaikiną, nieko nerado ypatingo, bet ir tuomet da nepaleidžia: reikia laukt galo. Tas sveczias turējo tiesą nesiduot krēst, o juo labiau, kad jisai

nieko rankose neturējo, ką daryti. . . nesuprato. . . . na, ir iszkrēte jį. Dabar da gali skūstis. Paskui pradėjo krēsti daiktus Stanionio. Jisai czia mokinasi privatiszkai ir renģiasi iszdavinēti po kalėdų ekzaminą ant aptiekoriszko liudijimo. Pas jį iszkrētē visus daiktus ir rado knygutę: „Maskolių valdžia ir žmonēs“, dainą: „Szauksmas“, kelias pasakas ir knygelę su užraszas. Stanionis, kratą pas jį žandarams bedarant, teipgi blogai pasiulgē: jisai parodē jiems visas savo skryneles, kiek tik turējo; jei kas turi kokią skrynelę ir žino, kad ten yra kokia knygutė, tai tegul tos skrynelēs visiszka nerodo;

Iszkrētusi policija Stanionį, daugiau nieko nebekrētē. Matyt, kad turējo daleidimą krēsti tiktai pas Stanionį. Tą vaikiną paēmē su savim ant tyrinėjimų. Kuomet jį paleis, nežinia; gal ilgokai palaikys: matot, jį kaltina teipgi už lipinimą atsiszaukimų Aukmergēj. Bet jisai visiszka nebuvo iszvažiavēs isz Mintaujos ir delto negalėjo ten iszlipinti.

O kaltina jį delto, kad sucziupo jo laiszką kurį jis raszē pas savo draugą Miszkinį, tame laiszke buvo paduota roda, kaip elgtis jam su mokyklos perdētiniu, kur raszyti skundą ir tt. Na tai dabar policija mislija, kad tas Stanionis buvo nuvažiavēs Aukmergēn pas savo draugą ir iszlipino tuos atsiszaukimus.

Kiti mus kraszto lietuviai nenusiminē ir da labiau griebiasi už barbo. Asz da porą žodžių pridēsiu kaslink laiszką.

Daug nelaimių pasidarē pas mus delei laiszkų. Sakycziau, neraszykite jų, bet neraszyt negalima! Na, tai nors teip raszyt, kad galētumet atsisakyti, kad ir nuo savo laiszko, jei jį sucziuptų kur: pravardžių jokių neminėkit, savo pravardę neraszykite, dienos, mėnesio metų teipgi neraszykite, na, da pridēsiu, permairnykit nors truputį budą raszymo. Atsisakyti nuo laiszko lengviau, negu aiskinti jį. Bet ypacz nelaikykite nesudeginę gautų laiszkų: geriausiai — tai perskaite ir įsitēmiję

tuojaus laiszką sudeginkite.

Pilypas.

Isz Amerikos.

Padėkavonė.

Mes sąnares draugystēs Lietuvos Dukterų Philadelphijoj, szirdingai dėkavojame visiems lietuviams ir lietuviams, už atsilankimą ant mus dr. baliaus atsibuvusio 21 d. Balandžio szių m. Nuoszirdžiai dėkavojame ir lietuviszkoms draugystėms — dr. szv. Antano, P. Armino, szv. Juozupo ir Kliubui Gedimino.

Isz malonaus Jus atsilankimo, mus draugystē Lietuvos Dukterų turējo vidutinį pelną už tokį parėmimą isztareme szirdingą Aczių!

Ypatingai dėkavojame sąnariams draugystēs szv. Juozupo už prigelbėjimą mums baliaus triusoje, nes mes merginos pirmą tokį balių kel-damos, butumem nemokēję vesti tų reikalų; prigelbstint gi broliams dr. szv. Juozupo per visą naktį tame darbe, viskas nusisekē.

Komitetas leistas isz aukscziaus minėtos draugystēs mums į pagelbą, viską padavadijo kuo puikiausiai, už ką da kartą isztareme szirdingą Aczių! . . .

Vardan Liet. Dukt. draugystēs.
Rasztininkē *Marijona Žaldariute.*

Plymouth, Pa. Pittstonietis 11 numerije „Vienybēs“ pranesza: buktai prakalbos atsibuvę ant susirinkimo szv. Cicilijos moterų draugystēs buvę neramios sąnarėms draugystes. Kun. Kaupas negerai kalbējēs, Astramska-kalba net ir kunigui Szedvydžiui nepatikus, ir kaip tik už truputį, butų sustabdēs.

Viskas, kas tik apsireiszkia, vis negerai, ir negarai! Pageistina mums butų, kad nepasiganėdinanti mus broliai prakalboms tų ar kitų, pasidrašinę užėitų ant platformos, ir pakalbētų kalbą teip szviesią ir gyvą, kad visiems o visiems pataikintų į szirdį net su saldžiuszkoms; mes isz tokios auksines kalbos teipgi pasidžiaugtumem.

Tarp kitko Pittstonietis sako: La-

bjausiai mūsų klebonui nepatiko kalba T. Astramsko, ir po prakalbų klebonas atsiliepė: „Jaigu tik Astramskas būtų mėginęs užvestą kalbą išzvesti į galą, tai aš bučiau sustabdęs jam kalbą“.

Szis keletas raszėjo žodžių, duoda mums progą misliti klausymą — Gal kun. Szeidvidis galėjo ką ir misliti, bet ar gi kunigas, apszvies-tas žmogus, galėjo savo nuomonę tuo jaus kitiems skubinti iszreikst? Szituomi vargas tikėte! Iszreiszki-mai mūsų reikalų kalboje kalbėtojo, pamėgo klausytojams ar ne, patsai klebonas klausydams ir ant klausytojų žiurėdams, geriaus numanė už kalbantį, ir jaigu prieszais klebono mislį kas buvo tardinėta, tai jis klebonas nesikubino užtiesą bent kam nei boba iszpleperuoti.

Czion isz dalies mus broliai greičiaus pasistengia iszkraipyti, neigu sutaisyti.

Raszėjas pranesza; kad Pittstoniečiai rengia apvaikszczioti 10 metų sukaktuvės lietuviszkam laik-raszczui „Ukininkui“. Velijama pasekmingo įrengimo to jubilėjaus.

(Pažystamas Trupinelio.)

Plymouth, Pa. Szinkoriai skaitliuje 25 jau nuo seniaus darė rodą su klausimu — kodel jiems bravo-rai gana gerai brangina alų.

Dabar paskutiniame laike sutare paimti tik nuo vienos kumpanijos visa 25 alų ir laikysę savo dreiverį.

Szinkoriai žinoma jai tiktai laiky-sis gerai isz vieno, tai ant savo pas-tatys.

Jie kaip girdeti, žada visą alų im-tie isz Danvilles bravoro nes ten kumpanija to bravoro yra isz lietu-vių su lenkais.

Forest City, Pa. † Dieną 5 Kovo numirė Antanas Marma 28 metų amžiaus; paėjo isz Suvalkų gubernes.

Palaidotas tapo kunas mirusio Antano Marmos su iszkilme, nes ve-lionis prigulėjo į draugystę szv. An-tano.

Po atprovinėjimui už mirusį mi-szias lietuviszkoje bažnyczioje, kun. Kuras pasake puikų pamokslą pri-vesdams isz doru katalikiszko gy-venimo.

Rinkimams miesto atsibunant, ta-pe iszrinktas ant palicmono lietuvis Forest City Jokubas Kreczikas.

Darbai eina blogai, ir atvažiavu-siems, nėra ką tikėtis laimikio ga-vime darbo.

Shenandoah, Pa. „Vilties“ szpaltose 9 numerio randame, kad Szenadorio lietuviams republikonai už prirėmimą rinkimuose, duoda iszrinkus pastatyti vieną isz tarpu savęs lietuvių ant palicmono.

Teip, czion faktai — kur vieny-bė ten stiprybė!

Lietuviai Szenadorio nors tautisz-kame krutėjime prigeso nei ugnėle nuo laszų lytaus rusėjus, bet buvo politikos dalykuose kaip bitės spie-cziūm mėtęsi, ir demokratiszkoji szalininkystė jiems pirmiausiai da-leido isz tarpo savęs rinkti, ir iszrin-ko su pagelba tų demokratų į con-suliszką sąnari Andrių Miliaucką, muset 1895 m., po kuomi tape įbruk-tas ir lietuviszkas palicmonas Jurgis Valaitis, nuo to laiko, lietuvių vis laikėsi prie demokratiszkos szalinin-kystes, net įstatydami lietuvių žmo-gų Adolfą Tabarą ant miesto gas-padoriaus, o palicmonas vis isz lie-tuvių buvo ir iki sziol paremtas sza-lininkystes demokratiszkos.

Szalininkystė republikonų apsižiurėjo, kad jos laimėjimas rinkimuose visad bus prakreiptas szalin, nes demokratai pasiskubinę prisilėnkti lietuviams pirmiaus, vis balsus laimėjo.

Prispirti dar buvo protiszkaai prisilenkti nors kad ir nenoroms prie lietuvių praszant paremimo balsavi-muose.

Sziame laike kad lietuvių pakry-po prie republikoniszkos szalininkys-tės, ar gerai situomi padarė, tai gali gvildendami dalykus praaitės ir da-bartės pats savęs pasiklausti, kaip iszrodo tas veikalas?

Mums isz szalies rėgisi, ar nepa-darė tik Szena oriečiai tame per

sparczią klaidą? Juk tik demokra-tiszkas parėmimas pirmiausiai juos įbruko į urėdus, ir kodel ne republi-koniszkas? Republikoniszka szali-ninkystė tik dabar atkreipė pažval-gas ant lietuvių, lenkų arba rusinų, ir tuomi iszrodo, kad tai szalininkys-te nenorėdama atėjunų balsą nuo seniai nepaliauja plėszti nuo grinorių taksas, veddama tik marszkinuose biednaji už taksas į kalėjimus, atkreipė nei vilkas akį tik isz prievartos, nes prisilaikant lietuviams, lenkams ir rusinams vie-nybės, nėra sznektos, kad laikantis sziems prie demokratijos, laimėtų republikonai, dabar ir jie pasiulė vietą palicmono.

Republikoniszkos szalininkystės veikėjai, kaip kad Powderlis pralo-szikas 1888 m. darbininkų straiko, seniai projektuoja, kad koją neinkel-tų Amerikon ateiviai, o szieldien ateiviai duoda save apvykti.

Ryszije republikoniszkame, visi Yankesay, Sonsew Amerikan, ku-rie visus ateivius szaukszte vande-nio prigirdytų, ir tik tada jau prisi-lenkia, kada striuka, bet ne isz žmo-niszkumo, bet ne isz doriszkaai abel-nos pažvalgos.

Aiszkus paveikslas isz greitesnio parėmimo lietuviams iszėjo į virszų ne tik Szenadorije, bet ir kitur.

Minersvilles, Pa. mažame mies-telije, lietuviams už priremimą pir-miaus esti vis prielankus demo-kratai neigu republikonai;

Szenadorieczyų antros silpnybių rez-ginės, kad dar duodant per republi-konus, palicmonui vietą įsiskverbė užbėgiojimas viens kitam kelio, tuo-mi isz pažvalgų nesutikimo, skverbe-si neužsitikėjimui lietuviszkam suta-rimui.

P.—T.

Nuo rėdystės.

Seimas XIV Waterburije nutarė, idant del kuopų atkreipimo atydos ant prigelbėjimo mus apsiratintų są-narių, pagarsinta butu organe apie labai suvargusę naszlę Tereilienę Waterburije, kurios vyras žinome prigulėjęs Susivienijime, pagal pavėlinimą iszmokesties negavo pos-

mertinę.

Waterburio lietuviai ir be pagarsinimo per organą, jau pradžia paszelpos padarė tai moteriai sudovanojant keletą dol.

Taigi, dabar artinantis mokestimis kuopų II kvartalo atsiszaukia rėdystė į visus virszininkus sekretorius kuopų, ir sąnarius Susiv., idant laike susirinkimo, teiktusi nepamirszti isztiesti deszinę del suvargusios moters su pulku drabnos szeimynos nors keletą centų dovanojant, ir su tuomi nepadarysime skylės savo keszeniuje.

Malonus sąnariai, mus Susivienijimo budami sąnariais, turime nupuolusius siratas pats gelbeti, nes ir toji motere buvo ir yra sąnarė Susivienijimo.

Toji nebagė moteris, jaib sulauks nuo mus koke pagelbą, jai iszsirodys, jog į langą jos bakužėlės, spindulėlis ramios szviesos įsiveržė suteikiant szilumą gyvenimo dienoms.

Apie sziokę priderystę, nepamirszkime malonus Suivienijimo sąnariai. (Redystė).

Isz Politikos.

Politika verda visuose paszaliuose svieto kaip katile.

Moskolija su Prancuzija dziaugiasi isz nepasisekimo Anglijos Afrikoje su burais, ir burams dar paskutiniame laike nusisekė ne teip kaip kad isz pradzių, bet gi Anglija jau nemažai pajiegy paleido pavėju.

Truputį Anglijai dar nusisekus, Transvaliaus prezidentas praszė prezidento Suv. Valst., Vokietijos ir kitų tarpininkystes užbaigime karės, su iszlygoms, kad palikti Transvalių su Oranija neprigulmingoms szalimis.

Vokietija nuo tarpininkystes visai atsisakė; Suvienintoms Valstijoms Amerikos, Anglija atsake, kad jokių tarpininkyszių nereikalauja nuo szalių Europos nė Amerikos, ir ves karę iki paskutiniam paemimui.

Anglija apsidairius bekariaujant su burais, kad Maskolija ant pilvo nei medėjas szliauzia artin Indijų,

iszsiunte transportaciją 12 laivų su 7,800 kareivių ir daug mulų į Aigiptą; į Tonguina ir Madogaskar, teip gi prie pietinio rubežiaus Afganistano korpusą kareivių prigatavoja į karę angli-zki aficieriai.

Anglijos Viktorija, matydama dą tolimą kelionę karėje, atvyrai važinėja uliczioms miestų, dąbodama kaip žmones jai simpatizuoja. Irlandija (Airija) už ilgas savo skriaudas simpatija jokę nėsuteikia.

Anglijos rėdas klause Australijos, ir Amerikoje Canados, ar daug galesę duoti dą vaikinų į kariszką tragediją.

Anglija užmirszdama, kad su burais iki 12 Kovo, prazude savo žmonių tiek: 2,418 užmusztų, 8,747 smertinais sužeisti, 1,020 numirė nuo nepaprasto Afrikos klimato, 3,483 papuole į rankas burų; pinigų jau vėla renges pasiskolint 150 milijonų ant vedimo tolesnes karės, ir mislija apkvailintų liuosnorių gana gauti.

Burai pasitraukimą savo szalin nuo angljonų nerokuoja joku pralozimu, bet tik jie centruojasi be praliejimo kraujo, kad savo laike galėtų gerai godžius angljonus priimti žengenczius per szvetimą slenkszti.

Isz visko pasirodo: Anglija nenor jokios sątaikos iki nesumusz burus visai; o burai ginasi tartum stebuklo pajiegyoms, ir Anglija pranesza pergale savo, o burai savo.

Maskolija susimerkdama su Prancuzija, naudojantis isz Anglijos karės, rengesi ant didės muszos; kas kartas daugina kariszkas pajiegas ant Viduržeminių jurių, prie pkraszczzių Afrikos, kur prancuziszkos ir angliszkos kolonijos, prie Persijos ir Afganistano, isz kur mislija Anglijai užduoti mirtiną smugį; su Vokietija ir Austrija, Maskolija buk dar prietelystėje.

Sebastopoliuje, porte juodmarės senovės karės griuvėsiuose, gamina si milžiniszki prirengimai karei.

Turkija, neseniai simpatizavo burams, dar pakrypo szalininkyste Anglijos; nes su nupuolimu Anglijos, pajuto nevidonystę del savęs

Maskolijos.

Prancuzijai, neparankių suteikia sziaame svarbame karės liepsnojime visaszvietine Paryžiaus paroda.

Prancuzijoje, dar sznabžda abelnas plėtojimas nuomonių: Karė Anglijos su Prancuzija, turėsenti užsiliepsnot ir teip; Anglija norėsenti po karei su burais, užimtie dą Transvaliaus, Prancuzija turėdama savo ten kolonijas, neduosenti Anglijai apglėbt visą Afriką.

Užsiliepsnojus tarpe Anglijos ir Prancuzijos karei, Anglija turėsenti pakreipti savo pajiegas prie salos Madagaskar, nes toji sala apgyventa Prancuzais ir anglais, kurie nenor angliszkos vyrszinybes.

Isz tokio politikos kryžėvo sviete judėj mo, ir nebagai lenkai mislija (sapnuoja) ką nors laimėti, ir sako: „Isz visko matyti, kad Europejiszka didėji karė neiszvengiama, ir jaigu Vokietija su Anglija kibs ant Maskolijos, tad gal bus proga iszsilaužt ant liuosybes ir Lenkijai.

Žinunų karžygiszkių kariuminėse buvusių Vokietijos, Maskolijos ir Austrijos, esą pakaktinai, tik jaib Anglija dastatysenti gana ginklų, tai ir liuosybe Lenkijos artima”.

Apie tokių sapnų iszguldimą, sunku spėti.

Uz prenumeratą „Tėvynės” kurie skaito neprigulėdami į Susivienijimą, ir už apgarsinimus, pinigai reikia siusti ant vardo:

T. Astramskas,
Plymouth, Pa.
Box. 649.

Pajieszkojimas.

Pajieszkau Onos Sajeckiuotes kuri priesz metus gyveno Brooklyn, N. Y. Meldžiu atsiszaukti turiu labai svarbų reikalą, arba mažu kas isz tautieczyų žino, tai meldžiu praneszti ant žemiaus padėto adreso:

Andrew Apanaitis,
P. O. Box. 169
Westville, Ill.

VYRAMS DYKAI.

Kiekvienas vyras, kurs paraszys laiszkią į State Medecal Institute, Kay 524 Elekt. on Building, Fort Wayne, Ind., aplaikys dykai prabos pakuti garsingu Naminų Gyduolių, iszgydžiusiu tukstanczius vyrų kurie per ilgas metus kentėjo lytiszku dalių silpnumus, paeinanczius nuo jau nystės iszdykumo, prazudydo pajiegos ir atminties, silpnuma nugaros, sumenkejimas ir suvytima lyties dalių. Raszyk szlaidien.

Petras Žemaitis.

IŠ LENKIŠKO IŠGULDE
PAGAL LEOPOLDA ŠILERI,

Tam. Astramskas.

XV.

SUVALKUOSE.

Laimingai džiaugdamasis iš pabaigimo Starapolės pavietavo 4 klasių mokslainėje mokslo, klausydams savos širdies balso, suramintas sveikoms rodomis p. Sarinavičiaus, Žemaitis užsigėdė įieškoti tolimesnio mokslo. Su sudėtais keletu auksinų ant kelio, ir palaimintas ašaroms Matiejienės, leidosi nebagas peksčias kelionen į Suvalkus.

Praėjo Petras tuščią gojų, ir pajuto kokej tai širdyje gailėstį. Dešinėje pusėje gajaus, šviesai saulės berent, blizgėjo, mirgėjo apkaltos kapinyno kryžių blėkes, kurios tartum šaukė Petrą del vietos atlankimo. Kapinynas ten buvo tas, kur išėjosi pabūdotas Petro geras tėvas, toliaus priglaustojas profesorius p. Grabauckas; šale ant kito kapinyno kaip tartum antrasis tėvas senelis Dreux'as.

Kartybių gailioms ašaroms P. Žemaitis apsiliedams lankė tą kapinyną, ir priėjęs prie kapo tėvo savo, tartum nē nesijuto, kaip klaupęs ant kelių pagal grabą sukalbėjo gailiai atsidusdams maldele.

Aplaištės ašaroms grabus savo gerųjų priveizdetojų, tartum vėla įgavęs pajiega, grįžo į vieškelį, kuriuomi leidos į Suvalkus.

Kelianti į Suvalkus Petreliui, reikėjo pėčiam, kaip kur žmogus namon iš miesto grįždams, trupnieuką pavežėjo, kaip kur žydpalaikis brike, ir tokiu budu Žemaitis trečioje dienoje kelionės, pasijuto apie piet jau Suvalkuose netoli miestiško gražaus sodo.

Petras, nualsintas kelione, sedęsis po šešeliais sodo liepos, atsilsėjo, nusikratė nuo dulkių, ir pradėjo klausinėti kur p. Grizmolka, į kurį p. Sarinavičia įlavė protektuojančią gromatą. Sujieškojimas Grizmolko, nesuvis buvo lengvas tarp 10,000 gyventojų Suvalkuose; bet priklaudžiojęs iki valiai prieš pat vakarą su pagelba iš sudo Vozno surado.

Sėdėjo p. Grizmolka prie bliudo su bulvėms, ir matyti buvo, kad mieste žmogus prismogurėvęs, nenoriai bulvės var-tojo.

Įžengus jo stubon Petru, pažvelge Grizmolka į jį nuo galvos iki kojų, ir užklausė — kas jį užvedė pas Grizmolką? Žemaitis, nieko neatsakydams, padavė tik gromatą p. Sarinavičiaus.

Grizmolka gromatą skaitydams; nusišypsojęs pats sau vienas sumurmėjo: — Senas Spiridijonas, kaip tai tą vaikina širdingai numilėjo — a, o, o, iškelia jį į padanges. Ar gi viskas tas yra tiesa? Ar paliudijimą mokslo turi? ar gramatikoi karvelius nešaudai? ortografijoi ar drutas? bet ne pagal Kopčynskį! nes ypatingas daigtas, charakteris rašto, tai nervus rerum!

Paprašė nebažą Žemaitį ant vakariene; ponia Grizmolkiene iš to buvo nerami, bet Petras nieko apie tai netēmijant, srėbe iš torielkos rasalą smagiai nes po kelioniai norėjosi ir pasidrutint.

Ant rytojaus Grizmolka su Petru turėjo kalbą tokę:

— Teisingai jau senstu, ir apdirbti viskas ne teip lengva, ar negalėtum Tamista apdirbti man nekuriuos raštus?

— Galėtai Tamistai pagelbėti pašvensdams kas die po porą adynų, o kitas žinoma turiu pašvenst mokslui.

— Ar žinai ką — vėličia tau, kad perstotum mokinėsis,

nes galas su galu, niekas nesusiveda. Spiridijonas rašo, kad labai gėidauji mokslo, tai gi mokinkis.

Kaip matai pats, jog turėtum aš ne ēsu, bet tave vis gi prilaikysiu pas save, jaigu tik pristosi ant mano išlygų

— Iš kalno pristoji, jausdams, kad Tamista nereikalaušiu nuo maugės to, kas nepakeliama.

— Kas nepakeliama... ne, keletą valandų ant dienos darbo, ir... paklusnumo.

Žemaitis kaipo jaunutis, dą sviete nieko nepatyręs, išlygas prote savo neperkratinėjęs at-ake:

— Netik kad pristoji ant visko, bet ir Tamistą skaitysiu už savo tikrą globėją ir geradėją.

XVI.

P. JONAS GRIZMOLKA.

In Suvalkų miesto gimnaziją pagal gerus paliudijimus Marijampolės mokslaines, tuojaus tape priimtas dą su prižadėjimu, jaib Suvalkuose teip gerai mokinsis kaip Marijampolėje, bus atliuosotas nuo mokesties metines į kasą.

Ant nelaimės Žemaičio ir nedoras Pelka atsibeldė į 5 klia-są Suvalkuose.

Pirmu kartu Petru įžengus į 5 klia-są Pelkas nesmagum, išjuokenčiu žvelgimu užgavo Žemaitį, bet viens sau paskyrė prasilenktie nuo jo istolo.

Nuo pradžių per keletą mėnesių, ējosi Petru vidutiniai, nors tas buvo nelengva, atliktie mokslą ir dirbti del Grizmolko, bet vis anksti keldams vėlai guldas ištesėjo.

Naudojosi jis iš gimnazijiškos bibliotekos, mokslo išguldimus sunaudojo kaip geriaus negalima. Žingsnis pageidavimu Petro, išsirodė gana pasekmingas.

Jaunas arelėli, kylk padangesna...

Plesčiojimu sparnų sklesk debesius....

In spindulius saulės, kreipk kaktą tavo.

Augštyn, augštyn!

Šešeliuose užsislėpęs nevidons yr'.

Gedroi ankso, žaibai griausmai byr....

Iki šiol skaitojau, mažai dą žinome apie poną Grizmolką. Žmogus, turėjo suvirš 50 metų nors žila jau čiuprina buvo, bet ant tiek senumo visai neišrodė.

Aptukimas vidutinis reiškė, kad pečiankų šalin nepastumi, jaib tik jam nieko tokia nekaštuoja. Aidams į miestą, visados mėgo vilktis nežinia kokios mados fraku — apdailintu kokiais ten žvilgančiais knypkiais; usus jis butų už jokius pinigus nenešiojęs, bet pasigvėšęs buvo ant nešojimo kamierelių nežinia delko tuomet vadinomų — fatermerdėriais; visados pasiramsčiuodavo stora gana nendrė, ir tankiai šniurkdao tabaką.

Dą jaunose diense tą savo raštišką karijerą pradėjo vienkart su p. Sarinavičium. P. Sarinavičius pasiganėdindams iš tarnystos tik koncelisto likos prie tokio darbo, o Grizmolka turėdams prigimta smagesnį bėgluma apsisėdo gubernališkame mieste Suvalkuose.

Kas žin, kaip pats Grizmolka kalbėdavo, gal jam butų pasi-ėkė užsikabyti kur prie „didžio altoriaus“, — kad butų apie pora gana nevalyvų darbų neuždarę kėlę tolyn, bet tas pagadino tolinžengystę ant visados.

Iš praktikos provas gerai žinodams, Grizmolka pasiliko tik p a k a m p i n i u r o d ū d a v ė j u.

Stojosi Grizmolka galop vienkart apgavėjų neapšviestumu kas jam tuomet iš dalies ir sėkėsi, ir jis jaib tik apgavystę įasisekė jau kaip už čiuprynos laikėsi.

Čion skaitytojas nusidyvis, kad p. Sarinavičia tokiam nemandeliui pavedė Petrą kaipo numiletą savo vaikinėli. Čionai gi prie progos turime dasiprotēt, kad tiedu senoviški drau-

gai Sarinavičius ir Grizmolka per 20 metų neturėjo jokių tarp-saviškų reikalų ir susišėimų, ir p. Sarinavičius kaip geradūšis, niekadęs nė pamisli negalėjo, kad jaunystės jo geras draugas teip toli iš doros kelio išklydo.

Grudiję mėnesį kartą Žemaitis anksti ryte tapo išbudintas iš gana saldaus miego, nes iš vakaro buvo nuvargęs; bet ant prisakimo Grizmolko, greitai atsikelti turėjo.

— O! perprašau p. Petrai jog teip anksti tave išbudinau, bet reikalas gana svarbus, o — svarbus.

— Esu gatavas, ką turiu veikti?

— Nieko, smulkmenes; perrašysi du arkušus, pasirašysi, ir bastą. Gal ką teiksies užkansti? Prieteliškai mat davė Grizmolka.

— Da per anksti.

Žemaitis sėdęs prie darbo, su atyda tēmijo į stovinčius prieš jį raštus; rašyti buvo dokumentai kokiū rudu atramentu ir ant storos kaip kelninis popieros; prieg to visko, dyvas Petrai buvo, kad Grizmolka liepe jam prisilaikyti tokios ortografijos kokia originale. Grizmolka tulose vietose į-praude saviškus žodžius padiktuodams.

Perrašę Petras, viską aiškiai per-skaitė.

Gerai ir labai gerai, iš cielos širdies myliu Tave Petrai! tris kartus iš džiaugsmo net tabokos užsitrauke Grizmolka.

— Dabar p. Petrai pasirašyk.

— Kaip aš turiu pasirašyt?

— Na, teip ant šito draiskalo. Musų senioliai ant linijos rašydavo, ir kožna litara budavo kaip atspausta... pamegyk, ar pataikinsi teip pat kaip ėion parašyta.

— Gerai, t. y. parašas pasirašyta N. N.

— Ne, nepasirašyta — tiktai iškopijavok prigulinčiai ši parašą — kaip aš myliu tave..

— Ponas Grizmolka, gal šposvojate?...

— Visai nešposvoju, kaip Tave myliu. Galiop aš nežinau ką tau kenkia iš kopijavoti parašą žmogaus jau mirusio apie 60 metų atgalios, ar tas gali kam kenkti?

— Atvalninkitite mane nuo to, aš nepasirašysiu.

— Aha, toks tai tavo paklusnumas, tavo dorystė?

— Teiksites paklausti manęs. Jau esu nemažas kudikis, ir pataikinti galiu kaip atskirt blogą nuo dorą, o dorą nuo blogo. Nors nemisliju, kad Tamista norite ką blogo padaryti, bet nesirašysiu.

— Tu žiurėk ant šito suskurdėlio... jis su manimi šposns ėion varinės — pasirašyk, o ne, tai išmesiu lauk ant bruko!

— Nepasirašysiu.

— Tai išsinešk lauk po velnių!...

Tokiai scenai atsibunant jau buvo rytas, langai nuo šalčio kvietkoms išdabinti, permatydams, kad šaltis apsiireiškia, atsidukšęs skaudžiai ant savo padėjimo, paėmęs knygas, išėjo Petras kliason.

Nuvargęs nebagas ant kuno ir dvases, neišsimiegojęs, alkanas, neapsivilkęs kaip reik, eidams uličia miesto, jau sugryšti pas Grizmolką nemislijo.

Kliason nuvėjęs, nerado da nieko sėdėsis ant suolo, svarste apie painų gyvenimą savo, kurs ne tik ant išvarimo per Grizmolką užsibaige.

(Toliaus bus).

Raszykites prie Susiviinijimo ir kitu kalbinkite, kad aaszytusi nes tai yra naudingiausia organizacija.

Ženklieliai! Ženklieliai!

Turime jau moterių ženklielius. Yra mažesni ir gražesni už vyriškus. Forma visai kitokia. Keno pati arba sesuo priguli prie Susivienijimo, tegul nuperka jai Susivienijimo ženklielį, o padarys puikiausį prezentą. Sidabriniai kaštuoja 75 c., paausuoti (rolled gold) \$1,20, auksiniai \$1,50.

Pranešame, kad paausuoti ženklieliai ne yra panašūs į paausuotus vyriškus ženklielius, ką po kelių nedelių pajuosta arba nusišeria. Musų nusišers. Kas nori turėti ženklielį, tegul prisitūčia pirmiaus pinigus: ant pažiurėjimo ir ant bargo nesiunčiame nė vienam.

STELIUOKITE PAS KASIERIU.

K. RADZEVICZIU,

121 E. Centre str.

Shenandoah, Pa.

Lietuvizkas Agentas!

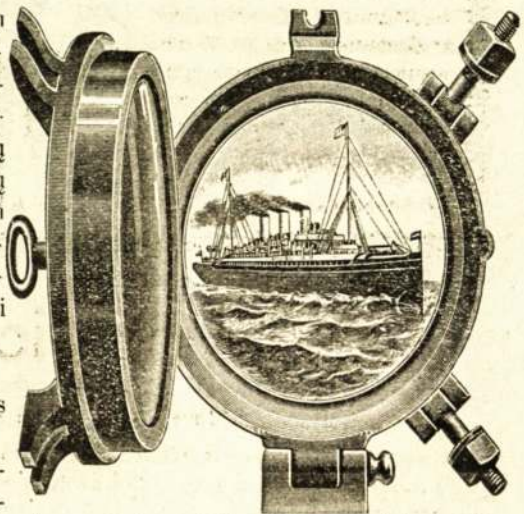
S. Mack,

212 First str. Elizabet, N. J.

Siunčiu pinigus į visas dalis svieto, ant geriausių laivų ir visų linijų kur tik eina laivai; su mūsų laivokartemgreičiausiai atliekamos kelionės.

Per mus siunčiami pinigai greičiausiai siuntėjas gauna atsakymą tik į 4 nedelis. Su mūsų laivokartėmis niekas neturi jokio ergelio, o nė damokėjimo.

Nepamirškite savąj! S. MACK.

Susivienijimo Centralizskas Komitetas.

Prezidentas Kun. A. Kaupas 114 Theodore st. Scranton, Pa.
Vice-prezidentas V. Chmielauckas 231 E. Centre str. Shenandoah, Pa.

Sekretorius T. Astramskas P. O. Box. 649 Plymouth, Pa.
Kasierius Kaz. Radzevičius 121 E. Centre. str. Shenandoah, Pa.
Kasos apiekunai V. Stagaras 119 E. Centre str. Shenandoah, Pa.
ir T. Paukštys Pittston, Pa.

F. S. Klinges.

Maliorius dekoracijų Bažnycziose.

Malevoja paveikslus (abrozus) del Bažnyčių ypatingai del altorių, puikiai izdabina bažnycziose sienas ir kitokias dekoracijas.

Adresas: F. S. KLINGES

293 Carey ave.

Wilkes Barre, Pa.

W. SŁOMINSKA,

679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.

Mano Dirbtuve tapo
Apdovanota

DWIEMS MEDALIAIS

ant Kosciuskos Parodos už rupeštingą, teisingą ir artistiską išdirbimą.

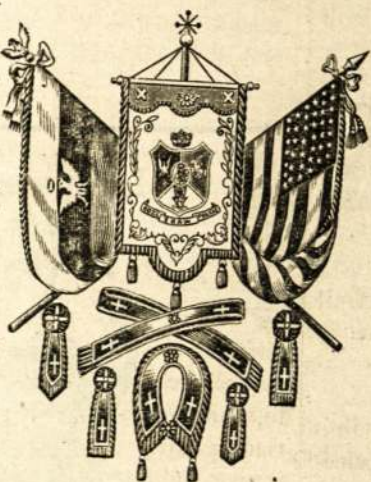

**KARUNŲ, SZARPŲ,
KUKARDŲ, ROZETŲ,
BERLŲ, MARSZALKINIŲ LAZDŲ ir tt.**

Turiu už garbę apreikšti guodotiniems Kunigams ir guodoti. Draugystėms, kad aš dirbu visus aušgesniaus paminėtus daiktus Pigiausiai, Teisingiausiai ir Geriausiai, nes per 30 metų užsiimdama išdirbimais įgijau geriausę praktiką ir dėl to galiu viską padirbti pigiau ir geriau negu kiti fabrikai.

Su guodone

W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

K. Radzeviczius!

Puikiausia visam Shenandoah'ij
RESTAURACIJA.

Tris syk ant dienos KARSZTI UŽKANDZIAI, o teip visada szal ti dykai. Geriausi ir pigiausi PIETUS, viskas szviežia: CIGARAI pirmos klesos. Priegtam kožnas lietuvys ras SZIRDINGA RODA kiekvienam reikale. O ir PINIGUS MAINO ir siunczia į LIETUVA ir į kitas dalis szvieto.

121 E. Centre str,
SHENANDOAH, PA.

V. Chmieliauckas

E. CENTRE STR.

SHENANDOAH, PA.

Užlaiko didelę krantuve cigarų, vyno ir visokių likerų, o pardavinėja pigiaus nēkaip svetimtaucziai, kurie užlaiko pulkus agentų nutukusių už lietuviszkus pinigus.

Taigi vyrai susipraskime, ir duokime uždirbti saviszkiu.

Vienatinė Lietuviszka Aptieka! TRAJANKA!

Lewis'o Lietuviszka Trajanka Privalo rasti kiekvienoj lietuviszkoj darbinjko stubo. Mus Trajanka yra svarbi naminė liekarsta, kurią Lietuviai jau per ilgus metus yravortoję ir daugumas žino jos vertę. Mus Trajanka susideda iš czystų žolų ir sėklų, o priegtam daliiuos blekiniuos baksukuos sudeta 50c, baksukas arba per pacztą 60c. Mes prilaukome visokių naminu ir patentav liekarstu bei visokių žolų ir szaknų galima pas mus gaut. Liekarstas siuncziam in visur. Jeigu reikalauji ko nors, raszyk pas mus, mes suteiksime jum broliszką rodą ir apturėsi greitą atsakymą. Mano adresas;

P. W. BIERSTEIN AND CO,
SHENANDOAH, PA.

Sios knigos yra gaunamos S. L. A. sp. ust.

Budas senovės lietuvių ir žemaičių	50c.
Istorija Europos	15
Kražių skerdynė	5
Padėjimas lietuvių tautai rusų vieszpatystėj	35
(Ta pati kniga maskolizskoj kalboj ..	\$1.00)
Kristijono Donelaiczio rasztai (eilės)	40
Medega mūsų tautiskai vaistinjystai	40
Medega Sim. Daukanto bijografijai	80
Pajauta, (pasaka iš Lietuvos istorijos)	60
Naktys (eilės) E. Youngo, vertė L. Ivins.	15
Pavasario balsui, (eiles Mairionio)	15
Kanklės, (eilės ir dainos)	15
Jonas iš Kempės ir Szilka, (eilės)	15
Gipsinis Jotis ir Per kytrumą, (pasakos)	15
Zentas del parodos (komedija), vertė Sei.	15
„Tėvynė“ 1896 metų, visi numerai	50
„Tėvynė“ 1897 metų, visi numerai	1.00
„Tėvynė“ 1898 metų visi numerai	1.00
„Tėvynė“ 1899 metų visi numerai	1.00
Kun. A. Burba, jo gyvenimas ir darbai	25
Istorija szventa seno ir naujo įstatymo	50
Prilips Ožys liepto galą (Drama 5 aktuo-e 2)	15
Mainieris ir leberis	20
Diedai ir Gražina	30
Trumpi Atsakymai priesz Religiją	20
Dogmatas apie Pragarą	15
Istorija Lietuviai Amerikoje jau pasibaigė kas nori gali gaut.	

Konradas Valenrodas (spaudoje).

Norėdami gauti sziais knygas kreipkitės į rėdystę „Tėvynės“ ant adreso:
Tėvynė, Bx. 1053, Plymouth, Pa.

Spaustuve

Susivienijimo Liet. Amer.

Geral, gre'tai ir pigiai atlieka visoki drukorizzką darbą: drukuoja knygas, vieokius tikietus, konstitucijas, cirkuliorus, gromatas, bylas, plakatus, visting cards, business cards, abelnai atlieka visoki drukorizzką darbą, kokio tik kam prireikia. Turint kas del drukavimo ka nors, meldžiam atsizaukti ant szio adreso:

T. Astramskas,

P. O. Box. 649

PLYMOUTH, LUZ. CO. PA.

Tevynes Sargas

Mėnesinis laikrasztis paskirtas dvasiszkam ir medegiszkam Lietuvių tautos užlaikymui per jos apszvietimą, iszeina Tilžėje. Amerikoje kasztuoja **1 dol.** su prisiuntimu. Raszykit pas:

HERRN SAUNUS, TILSIT, Wasser str.
OST PREUSSEN.

JURGIS REKUS ir COMP:

užlaikom

GRABORYSTE.

Parsandom „keridzius“, „boges“ ant laidotuvių, veseilių, kriksztinų. Atlekam viską kuogeriausiai.
JURGIS REKUS AND CO. 138 S. MEAD, Str.
Wilkes Barre, Pa.